

گیا دهرمانی

شووتی

ثا / فهرزانه

سوده دهرمانی کانی:

۱- ناوه کهی بخونه و بوچاره سمرکردنی ناوسان و سوی گورچیله و میزدان و سارد کردن و سوی جه ستموده زاندن لمناوردینی پاله پستوی خوش سوده خشنه. گهده به هیز ده کات و رازاوی بون شه کرو سست بونی تیسان و نازارو بینی قورگ و دم چارمه سمره ده کات هاندیریشه بتو روونبویه خوین، گه رمای جهسته کم ده کات و تینیوه تی ده شکنیت.

۲- ناوه کهی له گه ل شه کرو سرکه تیکمل بکمن و بیخونه و بوچاره سمرکردنی زرد و بوی سود به خشنه و یارمه تی هرسکردنی خواردن دداد و میز زور ده کات.

۳- له گمل شیر تیکمل بکمن و بیخونه و بوچاره سمرکردنی رهشیونه و پیست سود به خشنه.

۴- نه گم ته مری هیندی له ناوه کهیدا بتونترنده و بخوریت بوچاره سمرکردنی زرد و بوی خوارانی جهسته به سوده.

۵- ناوه کهی له گمل سرکه زرد چجهه تیکمل بکمن و بیمالن به جومگ کاندا نازاری روماتیزم کم ده کات وه.

تیپینی: به رله خواردنی نانی به یانی خواردنی شووتی زیانه خشنه و هه ردها خواردنی شاوه کات له گمل نان خوارند کاری هرسکردن تو شی گرفت ده کات. بو له ناواردینی زیانه کانی شووتی همنگین بخون.

قملم ددرین، ماموستا کانو به رپرسه کانی ناینی نیسلامی بریاریان دا که ریگم بریت بد و ژانه که کورپله کانیان لمباره بن و حلالیشیان کرد. له نملانیا هیزه پاریز کاره کان به لمباربردن رازی نیین.

بدلام نه گم زنیکی بینگانه سکی همیت نهوا زور جار له دزگا کانی

راویز کاری خیزان پیشناهی

لمباربردنی ده کمن، چونکه ترسی

ره گم زبرهستی همیه که نملان

کم و که متر بدلام بینگانه کان زیاوز باز

دین. بیرم دیت که من پیش سالنیک

له مهیویش له گمل نویمیریکی پله

به رزی چیزیکی چه پی نه و دی

کورده گفتگوکیم همبوو، ثم پیاوه

به منی گووت، لمباربردن توانه

چونکه نه و دی کوره همیش

سرکوتکراوه، نیستا پیویستی

به مندالی زور همیه. له هیج دانمه که

له سی نمودنیه گرنگی نه دراده به

تمدروستی ژن، بدلوک ناشکرایه که

پیاو دیویت کونترولی لشی میینه

بکات و له پیناوا نایدیولوچیا لشی

ژن به کارینتیت.

یاسای سروشت ده باره

به رهه مهینانه و ره گم زی مرغه بتو

پیاو بذلیکی نالمباری

دستنیشانکردو. له کاتی

دروستکردنی مندال، بیونی پیاو

تمهاها بو ساتنیک پیویسته، تهها

پیویسته بو تزویل، بدلام ژن نو

مانگ رویکی گرنگ و ناکتیف

دیسیتیت. زور له ژان بهی پارمه تی

پیاو شو نو مانگه دزین و

دیسیلیمین که بدره و گرنگی

نماده، لمروو دروزانیه و دکرت

دیکریت لیرددا بابتی لمباربردن

یاخود لمبارچونی کوریله باس

بکریت. له زوریه و ولاتاندا لمباربردن

ریگنی پیدراوه بدلام لمده مانکاتیشدا

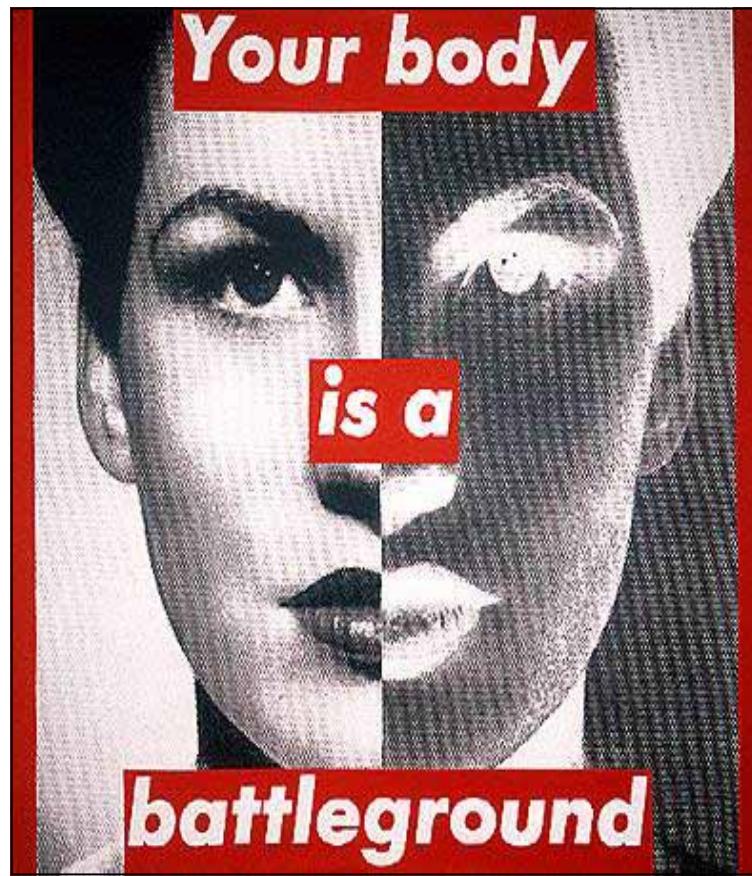
گومانی لئ دکریت. بونوونه له

لو داستاندا دزی کمباس له

یعنیزی لشی مینه دکات.

له ش میینه موکی کییه؟

پزیشکی و داستان و ئایدیولوچیا له سه ر حسابی ژن

سردگی بو نیلتیهابی باکتیرایی ده گپرته و بو جوزی ره فتارکردنی پیشک له گمل لمشی ژن، نه دستکیشیان به کاره دهیان و نه شامیزه نمذکوو بیسمر. بدلام زورینه پیشکه کان باوریان به و نده کرد که همه له لای خویانه، به پیچه و آنده، گالتیان به نیگناتس فیلیپ زمه لفايس) دکرد، دیانگووت: له شی ژن پیسه و بیهیزه بدلام دهستی پیشک پاکه، بؤیه پیوست به دستکیش ناکات.

داستان درباره بیهیزی لشی مینه تا نه مرغه بدره و امه بینگومان

ژن له پیاو زیاتر نه خوش

سلبیان کروهه سفر باری درونی

هاوریکم، چند جاریک داوا ل

پیشکه که که دکرده که دیستیت. بدلام

که پیاو و دیستیت بون دوکتیز.

نه ژن زورو زورو دیستیت. نه ژن

زیاتر کات له گمل مندال همیه.

بسه دهیات، لوهش دهتریست که

نه گم خوش بکه و دیستیت نه خوش

که پیاو و دیستیت نه خوش

منداله که ش تووش دهیت یاخود

دستیست له کاتی نه خوش بکه و دیستیت

نمتوانیت خرمه که منداله که بکات.

هرهواهه دهیت نه گم به شیوه کی

قریس نه خوش بکه و دیستیت، پیاو ژن

ناتکات، به لام ژن دهیت نه خوش

بکه ویت، نه خوش بکه و دیستیت

دو سه دهیات، لوهش دهتریست که

نه گم خوش بکه و دیستیت نه خوش

که پیاو و دیستیت نه خوش

دو و هم منداله که دهیت نه خوش

دو و هم منداله که دهی